

Pasi Hujasen lähettikirje 1/2026, 26.1.2026

Adventtiajan askartelua

Inkerin seurakunnissa on muistokynttelikköjä. Ihmiset haluavat muistella jo kuolleita läheisiään.

Samalla voidaan jättää ns. jälkimuisto eli saarnan jälkeen muistetaan kyseisiä henkilöitä. Tapa alkaa lähestyä ortodoksikirkon kuolleiden puolesta rukoilemista. Eräessä seurakunnassa on haluttu rajoittaa muistaminen syntymä- ja/tai kuolinpäivän aikaan. Mutta monissa seurakunnissa ei ole mitään ohjeita.

Taustalla on myös se, että vainojen aikaan ihmisiä kuoli pitkillä junamatkoilla ja heidät vain heitettiin ratapenkalle tai seuraavalle asemalle. Eikä karkotuspaikoillakaan ollut yleensä ketään, joka olisi voinut siunata vainajat. Niinpä kirkon noustua 1990-luvulla alettiin muistella heitä, joiden hautapaikkakaan ei aina ole tiedossa.

Minä kerään muutamista seurakunnista käytetyt tuikut. Torilla ja isoissa tavarataloissa myydään niitä, mutta laatu on huono. Periaatteessa niiden pitäisi palaa 4 tuntia, mutta (vertaa valokuva) ne palavat ehkä reilun tunnin. Eli suunnilleen jumalanpalveluksen ajan.

Joulun alla otan niistä steariinin talteen – noista huonolaatuisista sitä tulee aika mukavasti.

Alumiinin ja sydämen pystyssä pitävän raudan laitain kierrätykseen.

Steariinin sulatan ja kaadan sen säilykepurkkeihin, joihin olen tehnyt huovasta sydämen.

Tällä kertaa tuikkuja oli noin tuhat – lisäksi muutamia kynttilänjämisiä. Ulkotulia niistä syntyi 24 kappaletta, jotka annoin Skuoritsan ja Tuutarin seurakuntiin, jossa ne paloivat joulunaikaan kutsumassa ihmisiä kirkkoon.

Taloudellisesti homma ei kannata: ulkotulia saa muutamalla eurolla. Minulle homma tietää vuoden lopulla kirkolla iltapuhdetöitä ja samalla metalli menee kierrätykseen.

Edellisen kirjeen jälkeen tapahtunutta

1. Propagandaa
Tampereen teatterissa esitetään William Shakespearen näytelmää ”Romeo ja Julia”, jonka pääesittäjät ovat Mari Luukkanen ja Anna Böhm. Valokuvassa he molemmat vaikuttavat olevan naisia.
Jos tämä ei ole propagandaa ja piilovaikuttamista, mikä sitten?
2. Suntio eläkkeelle
Hatsinan kirkon suntio Ester jäi vuodenvaihteessa eläkkeelle 90-vuotiaana.
Uusi suntio on vain reilut 70 vuotta.
Ikävä kyllä kirkossa ei voida maksaa palkkaa, jolla eläisi. Niinpä monet työntekijät ovat eläkeläisiä.
3. Uusi automerkki?
Erään liikennemiliisin auton keulalla oli merkki ”ДПС” (suomeksi DPS), joka on Venäjän liikennemiliisin lyhenne.
Tosiasiassa auto oli kiinalainen Haval, jonka logo on samanmuotoinen ja -kokoinen kuin tuo liikennemiliisin logo.
Suomessa poliisi vaihtaa Volkswagenin pakettiautojen (pian myös Ford Transitin) logon poliisin tunnuksen. Perustelu on, että Volkswagenin logon läpi sireeni kuuluu huonosti.
Venäjällä syy lienee toinen.
4. Älä pilkkaa toisen kelkkaa, puinen on omaskii sanotaan Inkerissä.
Kun sanktioiden takia länsiautojen vienti Venäjälle kiellettiin ja paikallisilla autotehtailla oli ongelmia autonosien saamisessa, Suomessa naureskeltiin Ladoja, joissa ei ollut turvatyynyä jne.
Vuonna 2025 Ladoja tehtiin reilut 250000 eli yli kolme kertaa Suomessa myytyjen uusien autojen määrä – ja Uudenkaupungin autotehtaan henkilöautotuotanto loppui kokonaan eikä todennäköisesti ala pian uudestaan, ehkä ei koskaan.
Venäjällä uusia autoja myytiin noin 1,3 miljoonaa, suuri osa oli kiinalaisia, vaikka niiden myynti väheni reilusti.
5. Palotarkastajan painajainen
Sekä Narvan Prismassa että Kingiseppin Lentassa vuoden lopulla oli kaupan aula täynnä halkosäkkejä, polttoprikettejä ja grillihiiliä.
Jos olisi tullut tulipalo, kaupasta olisi pitänyt päästä ulos varaueloskäyntien kautta.
6. Tuleeko kolari?
Odotin ystävääni kylätien reunassa. Katsoin taustapeilistä, kuinka auto tuli takaani. Lopulta aloin miettiä, eikö se ole huomannut minua ja ajaa perääni. Mutta viime tipassa kuski ohitti minut todella läheltä sivusuunnassa. Oli talvikeli eli tie oli jäässä.
Seuraava kuljettaja teki samoin jne.
Kun kävin Pietarissa, Kievin valtatiellä oli ruuhkaa ja kaikki kolme kaistaa olivat täynnä autoja. Perässäni muutaman metrin päässä tuli Renault. Koko ajan odotin, koska tulee kolari. Lopulta tuli kiihdytyskaista ja väistin vasemmalle. Autoa ajoi nuori nainen ja hän kiihdytti edelläni ajaneen auton perään parin metrin päähän. Nopeutta jonolla oli noin 80 km/h.

Ilmeisesti autokoulussa ei puhuta turvavälistä.

Sama ongelma on yleistynyt Suomessakin. Kerran ajoin Tampereen moottoritiellä yli satasta ja perään liimautui Skoda. Kun päästin sen ohi, autossa oli keski-ikäinen aviopari, ei mitään nuoria huligaaneja.

Toimintatilastoja

Olen vuoden ensimmäisessä kirjeessä kertonut edellisen vuoden työstä toimintatilastojen kautta. Ne eivät ole koko totuus – esimerkiksi ihmisten kohtaaminen ei näy tilastossa juuri lainkaan.

Jumalanpalveluksia oli 84 (vuonna 2024 78). Virossa oli enemmän jumalanpalveluksia Narvassa ja Jõhvissä, koska Narvassa ei enää ole suomea osaavaa pastoria. Arvioisin, että puolet jumalanpalveluksista oli Inkerin kirkossa ja toinen puoli Virossa ja Suomessa.

Suurin muutos oli kotikäynneissä 188/211. Niiden määrä on laskenut huippuvuosista (2014 427) alle puoleen. Kylillä asuvia seurakuntalaisia on vuosi vuodelta vähemmän – mutta ei voi kuin ihmetellä inkeriläisten pitkää ikää; vähän väliä on 90-, 85- tai 80-vuotisjuhla. Vanhimmat ovat syntyneet ennen sotaa! Aikaisemmin yhtenä päivänä saattoi olla 6 kotikäyntiä, nyt on kaksi tai kolme.

Seuroja oli 31 eli suunnilleen sama määrä kuin kahtena edellisenäkin vuotena. Seuroihin olen laskenut Skuoritsan ja Kikkerin vanhainkotien ehtoollistilaisuudet, niihin osallistuu puolesta tusinasta lähes kahteenkymmeneen asukasta.

Ikävintä työssä on ollut Viron rajalla odottaminen. Kun syksyllä kävin Venäjältä käsin (perjantaina Narvaan ja lauantaina takaisin Venäjälle) Narvassa toimittamassa Narvan ja Jõhvin jumalanpalvelukset, joka kuukausi jonotin siis kaksi kertaa Narvan rajalla. Venäjältä Viroon päin ei ollut koskaan jonoja. Parhaimmillaan Viron puolen jonossa meni muutama minuutti, mutta joulukuussa 17 tuntia. Kuulin, että ”katolisen joulun” aikaan jonossa saattoi mennä 25-40 tuntia. Kun raja on 23-07 suljettu, osa viettää yön rajalla, osa menee hotelliin tai ystävien luokse yöksi.

Viron puolella ongelma on tullin olemattomat tilat – käytössä on neljä pientä pöytää ja röntgen matkalaukkuja varten. Jos sattuu innokas virkailija – minulta kerran katsottiin taskut ja lompakon sisältö jne. – ei jono kovin vauhdilla etene. Suurin tekijä on tietysti kulkijoiden määrä: kun tammikuun puolivälissä tulin Venäjältä, Viron raja oli tyhjä.

Uskoisin, että suunnilleen sama määrä ihmisiä menee kumpaakin suuntaan päivittäin, mutta jostain syystä Venäjän puolella ei tarvitse odottaa tuntikausia kuin suurina juhla(=vapaa)päivinä.

Jatkossa käyn Venäjällä suunnilleen joka toinen kuukausi.

Hyviä uutisia

Kun olin joului- ja tammikuussa toimittamassa ehtoollista Skuoritsan seurakunnan vanhainkodissa, Maria-kodissa, näin siellä vanhuksen, josta kerroin joulukuun kirjeessä.

Sanoin vanhainkotiin, että kyllä tuo uupuva 20000 ruplaa kuukaudessa (tämän hetken kurssilla noin 250 euroa) jostain löydetään. Olenkin saanut jo lahjoituksia asian hoitamiseksi. Vanhainkoti otti vanhuksen ”asiakkaaksensa”.

Hän oli paljon paremmassa kunnossa ja oli jo löytänyt huonetoveristaan hyvän ystävän.

Jos haluat tukea Inkerin kirkon diakoniatyötä, ohjeet siitä ovat kirjeen lopussa.

Joskus asiat järjestyvät helposti ja nopeasti.

Suomeen sopii vain yksi totuus kerrallaan, osa 2

Joulukuun kirjeessä ihmettelin suomalaisten huippupoliitikkojen asennetta: "Ei Venäjän kanssa voi neuvotella!

Nyt mm. Ranskan presidentti Emmanuel Macron on vaatinut neuvottelujen aloittamista.

En ole nähnyt, että Suomen ulkopoliittinen johto olisi muuttanut kantaansa tai myöntänyt olleensa väärässä.

Mielenkiintoinen tilanne syntyy, jos Venezuelan tai Grönlannin tilanne päättyy Yhdistyneiden kansakuntien esityslistalle. Uskaltaako Suomi tuomita Venezuelan vallankaappauksen ja Grönlannin "haltuunottovaatimukset".

Nyt useampi politiikan asiantuntija on sanonut, että presidentti Trumpin mielistelyn on syytä loppua.

Trump lähetti Norjaan kirjeen – jonka hän lähetti myös useiden muiden maiden johtajille – joka oli kuin lastentarhasta: "Kun ette antaneet minulle Nobelin rauhanpalkintoa, minä kostan teille!"

Grönlannin asiassakin Trumpin mieli muuttuu joka päivä.

Uhkaako meitä uusi suomettuminen, tällä kertaa ison veden taakse?

Yhdysvalloissa on jo vaadittu perustuslain lisäyksessä mainittua presidentinerottamista koskevaa pykälää käyttöön: jos presidentti on kyvytön hoitamaan virkaansa, hänet voidaan (ja pitää) erottaa.

En edes viitsi lukea uutisia Trumpista – huomenna asiat ovat taas toisella tolalla.

Mitä vielä tapahtuukaan...

Yhdysvallat vangitsi Venezuelan presidentti Maduron vaimoineen ja vei heidät Yhdysvaltoihin tuomittavaksi.

Presidentti Trump ilmoitti, että Venezuela on toistaiseksi Yhdysvaltojen määräysvallan alla.

Samaan aikaan ilmoitettiin, että Yhdysvallat ottaa Grönlannin joko ostamalla tai valloittamalla.

Myöhemmin lausunnot ovat vaihdelleet päivittäin.

Aikanaan tuollaista toimintaa kutsuttiin roistovaltion toiminnaksi.

Toimia on perusteltu Yhdysvaltojen turvallisuudella ja demokratian puolustamisella.

Presidentti Trump sanoi haastattelussa, että ainoa asia, joka rajoittaa hänen toimiaan on hänen moraalinsa – entä Yhdysvaltojen perustuslaki. Lausunto toi minun mieleeni kovan feministin, joka aikanaan sanoi, että hän tarvitsee miestä yhtä paljon kuin kala polkupyörää. Kun hän vuosia myöhemmin meni naimisiin, eräs lehti otsikoi: "Kala tarvitsi polkupyörän".

Ehkä presidentti Trump joskus huomaa, että hänen tarvitsee noudattaa kansainvälisiä sopimuksia.

Venezuelassa on maailman suurimmat raakaöljyvarat ja Grönlannissa paljon harvinaisia maametalleja. Taitaa olla niin, että nyt tehdään "diili", jolla nuo luonnonvarat siirtyvät Yhdysvalloille.

Presidentti Putin perusteli hyökkäystä Ukrainaan Venäjän turvallisuudella.

Toki Grönlannin kohdalla on ero: presidentti Trump on uhannut hyökätä Naton eli liittolaismaan kimppuun.

Presidentti Trump on puhunut myös Kanadasta ja Iranista...

Minusta nyt on vaikea tuomita Venäjän toimia Ukrainassa, jos ei samaan aikaan tuomita myös Yhdysvaltojen toimia. Suomen ulkopoliittinen johto on puhunut kuin Kekkosslovakian aikaan: ”Kannatamme ja korostamme kansainvälisten sopimusten noudattamista...”

Erikoinen tullitarkastus

Ostin aikanaan internetistä ortodoksikirkon papinristin.

Kävin kultasepäniikkeessä testaamassa sen. Tulos: kuparia ja hopeapinnoitus. Kysyin, miten risti pysyy niin kirkkaana: ”Se on erikseen kiillotettu.”

Kun tammikuun puolivälissä tulin Venäjältä, tullin (puolikalju) vuoropäällikkö kiinnostui rististäni. Kysyi, mitä se on. Sanoi, että kuparia ja hopeapinnoitus. Hän halusi testata sen ja kutsuttiin erikoismies laitteineen paikalle.

Kun odottelin testin suoritusta, pari tullin virkailijaa pyöritteli päätään ja osoitti, että nyt asiat eivät mene normaalisti. Uskon, että ortodoksipapin ristiä ei olisi testattu.

No, lopulta – meni puolisen tuntia – saatiin tulos: 86 % kuparia.

Päätin, että jatkossa käytän Inkerin kirkon papinristiä; se on ruostumatonta terästä ja sen voi testata magneetilla.

Ongelmia Viron rajalla

Kun joulukuussa menin Viroon toimittamaan suomenkieliset jumalanpalvelukset Narvassa ja Jõhvissä, perjantaina menomatalla rajalla meni puolisen tuntia.

Lauantaina jumalanpalvelusten jälkeen menin Viron tullijonoon. Katsoin, että siinä menee noin 5 tuntia eli pääsisin juuri ja juuri ennen rajan sulkeutumista rajan yli – $16.00 + 5 = 21.00$.

Jono liikkui vaihtelevasti: raja-asemalle päästettiin 25 henkeä – välillä seuraava ryhmä päästettiin 30 minuutin kuluttua, mutta välillä meni 55 minuuttia ja välillä yli tunti. Seitsemän aikaan illalla totesin, että todennäköisesti en pääse rajan yli ennen sen sulkeutumista kello 23.00. Aamulla se aukeaa kello 7.00.

Pääsin melkein perille. Ikävä kyllä kaksi naisrajavartijaa toimivat ikävästi: kun rajan sulkeutuminen alkoi olla käsillä, he päästivät jonosta nuoria miehiä – joista osa oli tullut ”jonon ohi” eli joku oli jonottamassa heidän puolestaan. Sanoin viimeisen ryhmän kohdalla, että päästäkää lapsiperheet – niitä oli kaksi. Heidät päästettiin ”ylimääräisinä”.

Lähdin yhden venäläisen miehen kanssa lähellä olevan Hotelli Ingeriin yöksi.

Kun aamulla kuuden aikaan tulimme rajalle, siellä oli jo neljän tunnin jono. Onneksi meidän edellä ja perässä olleet jonottajat olivat olleet koko yön rajalla ja he päästivät meidät vanhalle paikalle eikä tarvinnut mennä jonon päähän.

Illalla olin jo soittanut Skuoritsan kirkkoherralle, että en välttämättä ehdi toimittamaan suomenkielistä jumalanpalvelusta sunnuntaina.

Kun pääsin rajan yli, totesin, että voisin juuri ja juuri ehtiä. Mutta Ladan akku oli liian tyhjä eikä auto käynnistynyt.

Soitin tutulle seurakuntalaisella ja hän soitti Maria-kodin huoltomiehelle, joka lupasi tulla avuksi. Mutta totesimme, että ei hän pääse auton luokse, koska se on rajavyöhykkeellä, johon tarvitaan erityislupa.

Auto seiso erään seurakuntalaisen pihassa. Hän poikansa asuu vastapäisessä talossa ja hän tutki Ladaa ja totesi, että ei sitä saada käyntiin.

Hän tilasi hinausauton – ystäväni Skuoritsassa sanoi, että hän ei pääse internetiin eikä voi tilata hinausautoa - jolla Lada vietiin Maria-kotiin, jossa huoltomies jo odotti uuden akun kanssa. Sain, että auton elektroniikassa on jotain pahasti vialla. Sergei vastasi: "Se ei ole mahdollista, ei tässä autossa ole mitään elektroniikkaa!"

Menin syömään ja kymmenen minuutin kuluttua auto oli kunnossa. Oli palanut 60 ampeerin sulake ja akku piti vaihtaa. Sergei arvasi, mikä vika autossa oli.

Akun vaihdon ja korjauksen jälkeen valot tulivat kirkkaammiksi, auton moottori toimii paremmin ja radio kuuluu paremmin. Näin ei pitäisi olla – kaikki tuo pitäisi olla riippuvainen auton laturista eikä akusta. Mutta radio kuuluu nyt hyvin asennossa 21, kun ennen piti laittaa 24, että kuuli kunnolla radion. Tekniikka on ihmeellistä!

Sain seuraavana päivänä kuulla, että Sergei tiesi akun huonon kunnon, mutta "ei ollut ehtinyt vaihtaa sitä".

Toisaalta oli oma vika: minulla on Tuutarissa vara-akku ja käynnistyskaapelit, mutta unohdin ottaa ne mukaan. Niiden avulla auton olisi todennäköisesti saanut käyntiin.

En ehtinyt Skuoritsan jumalanpalvelukseen ja Tuutarissakin olin vasta ehtoollisen aikaan.

Illalla ymmärsin, että taas oli siunaus ollut matkassa. Jos olisin lauantaina päässyt rajan yli, olisi ollut Ladan vieressä puolenyön aikaan. Lähellä on toki hotelli, johon olisin voinut mennä, mutta parempi oli olla yötä Narvassa ja alkaa selvittää auton ongelmia sunnuntaiaamuna.

Tammikuussa pääsin rajalle jonottamaan jo pari tuntia aikaisemmin. Jonossa meni 7 tuntia ja pääsin yhdeksän aikaan rajatarkastukseen ja olin puolenyön aikaan Tuutarissa.

Pakkasta oli kymmenkunta astetta – onneksi ei tuullut. Ensimmäiset kolme tuolia istuin retkituolilla ja luin autolehteä, mutta kun sain sen luetuksi, totesin, että on pakko alkaa liikkua tai jäädyn.

Kummallakaan kertaa en saanut nuhaa, kurkkukipua tai muita murheita.

Tietokoneongelmia, osa 3

Kerroin joulukuun kirjeestä, kuinka Helsingissä oleva printterini ei enää suostunut toimimaan kuin Brotherin alkuperäisillä musteilla. 1200 sivua antava toner maksoi 93 euroa ja 3000 sivua antava 163 euroa.

Narvassa oleva tietokonehuolto lupasi, että he saavat printterin toimimaan myös täytetyillä tonereilla.

Vein printterin heille huoltoon. He tekivät täyden huollon, "uudistivat" tulostusrummun (maksaa Helsingissä noin 50 euroa), täyttivät kaksi vanhaa toneria ja muuttivat ostamani alkuperäisen Brother-tonerin 3000 sivua antavaksi sekä täyttivät sen. Lasku 85 euroa – eli vähemmän kuin yksi Brotherin 1200-sivun toner. Sain siis 9000 sivun tulostustarpeet.

Printtereissä tulos yleensä tehdään kalliilla musteella.

Suosittelen ns. pullomuistesuihkuja, niiden muste on halpaa. Siksipä printteri maksaa noin 250 euroa, mutta halpa muste korjaa pian tilanteen lasereihin verrattuna.

Muitakin ongelmia tietokoneen kanssa oli.

Välillä en Tuutarissa päässyt edes Sley'n sähköpostiin. Kone ilmoitti, että internet toimii, mutta sillä ei päässyt kuin ns. virallisille sivuille Sberbank, Yandex, Gosuslugi jne.

Yli puolella Venäjän alueista kokeiltiin "valkoista listaa" – ei siis kielletty pääsyä tietyille sivustoille (= musta lista), vaan sallittiin pääsy vain tietyille sivustoille. Tällainen on järkevämpää: ei tarvitse joka päivä lisätä kiellettyjä sivustoja mustalle listalle. Samalla estetään VPN (tarkoittaa systeemiä, jolla tietokoneen internet voidaan tavallaan muuttaa toimimaan esimerkiksi Suomessa, jolloin Venäjän internet-rajoitukset eivät ole voimassa): kun mikään VPN-osoite ei ole valkoisella listalla, mikään niistä ei toimi.

Seuraavana päivänä pääsin hotmailiin ja sähköpostiin, mutta en juuri millekään ei-venäläiselle sivustolle. On siis rakennettu systeemi, joka estää suuren osan internetin käytöstä.

Ihmiset valittivat: en pysty tilaamaan taksia, en pysty maksamaan laskuja pankissa, en pysty tilaamaan ruokaa kaupasta jne. Koko yhteiskunta alkaa olla riippuvainen internetistä. Niinpä rajoituksia lievennettiin.

Seuraavaksi tietokoneeni kadotti printterini. Sama tapahtui pari vuotta sitten. Aikani askaroituani sain printterin taas toimimaan.

Vähän ajan kuluttua luin iltapäivälehdestä, että Windows11:een pitää tehdä hätäpäivitys: oli tullut virheellinen päivitys, joka pitäisi korjata uudella päivityksellä.

Nyt Suomen tietokoneeni kadotti printterin. En saanut sitä takaisin ja Sley'n käyttämän tietokonefirman työntekijä joutui tekemään puolisen tuntia töitä, että printteri taas löytyi ja alkoi toimia.

Kyllä sulkakynä – kuten lyijykynäkin – oli vain luotettava tulostin!

Huumori on välttämätöntä

Volkswagen-yhtymä asensi internetin kautta osaan Porsche-autoihin Venäjällä ohjelman, joka joko esti auton käynnistämisen tai jopa ovien avautumisen. Kuulemma noin 150 Porschea lakkasi toimimasta.

"Ostin kalliin auton ja nyt sillä ei tee mitään!"

Nykyään uusissa autoissa usein on tietokoneohjelma, joka voidaan päivittää internetin kautta. Eikä omistaja voi estää sitä. Jos ohjelmisto poistetaan, auto ei toimi.

Olen sanonut, että sanktiot kohdistuvat Venäjällä ihmisiin, joilla ei ole mitään tekemistä Ukrainan tilanteen kanssa eikä mitään mahdollisuutta vaikuttaa Venäjän politiikkaan.

Monelta loppui auton takuu helmikuussa 2022 vaikka auto olisi ollut vain muutaman kuukauden ikäinen. Eikä varaosiakaan enää toimitettu Venäjälle.

Mutta sanktiot vuotavat: vuonna 2024 Venäjällä myytiin sata uutta Rolls-Roycea. Lisäksi Ferrareita, Bentleyä ja muita huippukalliita autoja. Eiväthän ne tavallaan olleet uusia vaan tulivat esimerkiksi Kirgisian kautta.

Venäläisiä erikoisuuksia

Hatsinan kirkossa ei tule kylmää vettä. Kylmävesihanastakin tulee kuumaa vettä.

Asiaa on yritetty korjata, mutta vikaa ei ole löytynyt. Jossain kohdassa kylmä- ja kuumavesijohdot ovat "yhdistyneet".

Keittiössä on onneksi vedensuodatin, mutta sanoin, että parempi olisi ostaa kaupasta juomavesikanisteri.

Tavaraa kaivataan

Tällä hetkellä ei ole erityisiä toivomuksia.

Pieni opetuksen sana

Kun Herodes huomasi, että tietäjät olivat pitäneet häntä pilkkanaan, hän raivostui. Hän antoi käskyn, että Betlehemissä ja sen lähistöllä oli surmattava kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat pojat, sen ajan perusteella, jonka hän oli tietäjiltä saanut selville.

Näin kävi toteen tämä profeetta Jeremian lausuma ennustus:

Raamasta kuuluu huuto,
itku ja kova valitus.

Raakel itkee lapsiaan

eikä lohdutuksesta huoli, sillä heitä ei enää ole.

(Matt 2:16-18)

Venäjänsä ortodoksinen kirkko sanoo, että Betlehemin lastenmurhassa tapettiin 14000 poikalasta.

Luku ei voi olla oikein. Jos alle kaksivuotiaita poikalapsia oli noin paljon, asukkaita olisi pitänyt olla 40x14000 – jos laskemme keskimääräisen eliniän 40 vuodeksi ja muistamme, että mukana oli vain pojat, ei tyttöjä. Siis Betlehemissä olisi ollut asukkaita 574000. Jos keskimääräiseksi eliniäksi oletetaan 50 vuotta, asukkaita olisi ollut 700000.

Tosiasiassa lapsia tapettiin todennäköisesti muutamia kymmeniä.

Teksti muistuttaa myös siitä, että tietäjät eivät olleet paimenten kanssa yhtä aikaa seimen äärellä, kuten joskus joulukorteissa esitetään, vaan he tulivat Betlehemiin vasta myöhemmin.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Että edes Viron raja pysyisi auki
- Sleyin Venäjän työn tulevaisuus
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista
- Ettei tule uusia sotia, varsinkaan kolmatta maailmansotaa
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Laina-auton pysymistä kunnossa
- Internetin käyttö Inkerin kirkon tukemisessa. Venäjällä internetiä käytetään paljon.
- Kirkkojen pysymistä lämpiminä talven pakkasissa. Skuoritsassa tehtiin päätös pitää tammikuun jumalanpalvelukset ”pikkukirkossa” (parakkikirkossa), jossa on lämpimämpää kuin vanhassa kivikirkossa

Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumrollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Selystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumrolla 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä Inkerin kirkossa, käytä tiliiä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräyslupan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.